หอสมุคมหาวิทยาลัยราชภั**ฏชนบุรี**

ชื่อวิทยานิพนธ์ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณตลาดน้ำ บางน้ำผึ้ง ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแคง จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้วิจัย นางสาวอารีลัลน์ ริ้วทอง ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิดบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี อาจารย์ที่ปรึกษา 1) รศ.คร.เสาวคนธ์ สุดสวาสค์ 2) ผศ.คร. ศิริณา จิตต์จรัส 3) รศ. รัตนาภรณ์ มหาศรานนท์ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 125 หน้า คำสำคัญ การมีส่วนร่วมของ ชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ ปัญหาและข้อเสนอแนะกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มด้วอย่างที่ใช้ในการวิจัย 287 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบ สอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐา น และสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพสหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ส่วนใหญ่ใม่เป็นสมาชิก กลุ่มใคเลย และได้รับความรู้ด้านข่าวสารจากสื่อ โทรทัศน์/วิทยุ อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์และพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ได้รับความรู้ด้านข่าวสารจากญาคิพี่น้อง/เพื่อนมากที่สุด ด้านการมีส่วนร่วมส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมค้าขายตั้งแต่ เริ่มจัดตลาคน้ำบางน้ำผึ้ง กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวส ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก มีแรงจูงใจในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวสตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน การ มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวสตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ปัญหากับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวส ด้านการจัดการเกี่ยวกับระเบียบของตลาดน้ำบางน้ำ ได้แก่ กดิกาการ เข้ามาร่วมในการค้าขายของประชาชน ด้านการพัฒนาสถานที่แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ขานพาหนะในพื้นที่ใม่ เพียงพอ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดการตลาดน้ำ บางน้ำผึ้ง ด้านการประชาสัมพันธ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ยังขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดบุคลากรด้านอนุรักษ์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวสมีความสัมพันธ์กับระดับ การมีส่วนร่วมของชุมชน และระดับแรงจูงใจในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวสมีความสัมพันธ์กับระดับ การมีส่วนร่วมของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

San Hus

Thesis Title Participation of Community in Managing Eco-tourism at Bangnampueng Floating Market
Bangnampueg Sub-District, Phra-pradaeng District, Samutprakan.

Researcher Miss Areeral Riewthong. Master of Arts (Social Science for Development). Dhonburi Rajabhat
University. Thesis advisors: 1) Assoc. Prof. Dr. Saovakon Sudsawasd

2) Asst. Prof. Dr. Sirina Jitjarat 3) Assoc. Prof. Ratanaporn Mahasaranon
Academic Year: 2550. 125 pp. Keywords: Participation of Community in Managing
Bangnampueng floating market, eco-tourism.

Abstract

The objective of this research were to study the participation of community in managing eco-tourism, the relation between knowledge of eco-tourism and participating in managing eco-tourism, the relation between motivation and the participating in managing eco-tourism, and the problems and suggestions for managing eco-tourism at Bangnampueng floating market, Bangnampueng sub-district, Phrapradaeng district, in Samutprakan. The sampling units were people using questionnaire. Data analysis was conducted on basis of percent, frequency, standard deviation, and Pearson's coefficient.

The results of the research were as follows: Amount of female respondents is slightly larger than male respondents and most of them are not members of any groups. The sampling units receive information from media such as TV, radio, Internet, published press but the major sources of information are their relatives and friends. Most respondents involve in working in trading since the beginning of the market. The knowledge and understanding of managing eco–tourism among respondents are at a high level. The motivation in managing eco–tourism at the floating market is also at a high level while the participation of the community in managing eco–tourism is at the lowest level. The problems found in managing eco– tourism include. Managing rules for the market such as rules for participating in trading. The problems in development for tourism such as insufficient vehicles for transportation in the area. Problems in local participation such as little cooperation from the locals. Lack of public relations, and personnel working in eco–tourism. The hypothesis test revealed that the level of knowledge and understanding of eco–tourism related to the level of community involvement at 0.01.

In Das